

तपोर्जिताच्च संघिरार्षः ॥७॥ यद्यदिहे ब्राम्हणास्ते त्वन्न कश्चिर्व्यतिप्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं सकृत् तैत्तवन्न भविष्यति तदा सकृत् कृतोऽत्यर्थं यज्ञात्मा धन्यः ॥८॥ दृष्टमिति दानेयज्ञादिकं मतं भवति याद्वि कृष्णो दत्तं चेन्न हृतं स्य यज्ञस्य श्रेयोऽज्ञास्त वापि भविष्यतीति न यज्ञार्थं मत्सकृत् को भूरित्यर्थः ॥९॥ जनयिता प्रजापतिः ॥१०॥ धर्मान् पंचातिथिभिः समेन एव भोक्ष्ये इत्यादीन् ये संतः संवर्धयंति ते सर्वस्वे र्भर्तु व्याराज्ञा तस्य राज्ञस्ते संतो बहु कारिणोऽत्यंत सुपकर्तारो भवन्ति ॥११॥ १२॥ १३॥ देयाः दानानि ब्रुहिः समृद्धिः ॥१४॥ १५॥ १६॥ ब्राम्हणो भूयं भ्रावोऽस्यास्ति स ब्राम्हणो ब्राम्हणस्तस्य भ्रावो ब्राम्हण्यत्वं ब्राम्हणत्वं ॥१७॥ १८॥ १९॥ २०॥

ब्राम्हणां सार्यं यन्द्रव्यैस्तोयज्ञेयतत्रतः ॥ मैत्रान् साधुं च वेदविदः शीलं दृढं तपोर्जितान् ॥७॥ यत्ते तेन कश्चिदिति कृतं तेन भविष्यति ॥ यज्ञात्मा धन्यसाधुभ्यः स्वाहन्तान्दक्षिणावतः ॥८॥ दृष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा ॥ पूजयेथायायन्तः कोस्तवायं शोभवेद्यथा ॥९॥ प्रजावतो भरेथाश्च ब्राम्हणां न्वद्भुकारिणः ॥ प्रजावांस्तेन भवन्ति यथा जनयिता तथा ॥१०॥ यावतः साधुधर्मो न्वे संतः संवर्धयंस्कृत ॥ सर्वस्वेऽपि भर्तव्या नराये बहू कारिणः ॥ समृद्धः संप्रयच्छत्वं ब्राम्हणो भ्योयुधिष्ठिर ॥ धेनूरनदुहोन्मानिच्छन्वासांस्तुपानहो ॥१२॥ आज्या नियजमाने भ्यस्तथान्ता निच भारत ॥ अभवन्ति च यानानि वै च मानिवायना निच ॥१३॥ एते देया ब्रुहि मंतो लघूपायाश्च भारत ॥ अक्रगुप्सांश्च विज्ञाय ब्राम्हणां न्वृत्तिकर्त्तितान् ॥१४॥ उपच्छन्तं प्रकाशं वाचं न्यान् प्रतिपालयेत् ॥ राजसूयाश्च मेधाभ्यांश्चैयस्तस्त्रियान् प्रति ॥१५॥ एवं पापैर्विनिर्मुक्तस्त्वंपूतः स्वर्गमाप्स्यसि ॥ संवर्धित्वा पुनः कोशाय द्राष्टुं पालयिष्यसि ॥ तेन त्वंब्राम्हभूयस्त्वमवाप्स्यसि धनानि च ॥ आत्मनश्च परेषां च वृत्तिं संरक्ष भारत ॥१७॥ पुत्रवच्चापि भूत्यात्मानं प्रजाश्च परिपालय ॥ योगक्षेमश्च ते नित्यं ब्राम्हणेष्वस्तु भारत ॥१८॥ तदर्थं जीवितं ते स्मृता ते भ्यां प्रतिपालनं ॥ अनर्थो ब्राम्हणस्यैष यद्विन्न निच यो मदान् ॥ श्रियाद्यभीष्टां संवा सोऽर्पयेत् संप्रमोहयेत् ॥ ब्राम्हणोऽप्यमृदेऽप्युधर्मो विप्रणोऽप्यश्रुवं ॥ धर्मप्रणाशो भूतानां मभावः स्यान्त संशयः ॥२०॥ योरक्षिभ्यः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलुपति ॥ यज्ञे राष्ट्रादुनं तस्मादानयधमि ति ब्रुवन् ॥२१॥ यच्चादाय तदाज्ञा संभ्रीतं दत्तं सदा रुणं ॥ यज्ञे द्राजानं तं यज्ञं प्रशंसंस्त्वस्य साधवः ॥२२॥ अपीडिताः सः संवृद्धा ये ददत्यचुकूलतः ॥ तादृशानां प्युपायं न यष्टव्यं नोद्युमादृतैः ॥२३॥ यदापरि निषिच्येत निहिता वै यथा विधि ॥ तदाराजामहायज्ञेयं न तबहुदक्षिणैः ॥२४॥ दृढबालधनं रक्ष्यमंधस्य कृपणस्य च ॥ न खातपूर्वं कुर्वीत न रुदंती धनं हरेत् ॥२५॥

यद्विनिर्मुक्तं यथास्यात्तथा दत्तं प्रजाभ्य आदाय सदा रुणं यथा स्यात्तथा यज्ञेन यज्ञं न प्रशंसंति ॥२२॥ उद्यमः प्रजापीडनात्मकोऽतियत्तिः ॥२३॥ निहितः प्रजानां नितरं हितो राजायदा प्रजाभिः पूर्णोऽस्ति काभिर्निषिच्यैर्ते धनेरभिषिच्येत ॥२४॥ खातपूर्वं धनं न कुर्वीत अनादृष्टो कृपोऽस्ति निष्पादितैर्धर्मैर्जीवितो धनं स्वाधीनं न कुर्वीतैत्यर्थः ॥२५॥